

ת"פ 51523/06/11 - מדינת ישראל נגד וסאם אבו רוכב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51523-06-11 מדינת ישראל נ' אבו רוכב
בפני כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא

בעניין: מדינת ישראל

נגד
וסאם אבו רוכב
ע"י ב"כ עו"ד מחמד ענאבוסי
מטעם הסניגוריה הציבורית

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

העובדות ועיקרי המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סכין לפי סעיף 184(א) ועבירה של הכשלת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז-1977. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי הסכין נמצא אמנם בסמוך אליו אך אינו שייך לו, והשוטרים שהיו במקום ייחסו לו את החזקת הסכין מאחר שנמצא סמוך אליו.

מטעם התביעה העידו שני עדים, האחד השוטר שנכח במקום האירוע ותפס את הסכין והשני חוקר שגבה את הודעת הנאשם. הנאשם העיד להגנתו.

ראיות התביעה

העד רס"ר אופיר שושני שימש בתקופה הרלוונטית כשוטר סיור. הוא העיד כי היה בסיוור בג'יפ קרקל בסמוך לצומת א-רם כשהבחין במקרה בנאשם יחד עם קבוצת אנשים. העד תיאר קבוצה של אנשים ובמרכז מדורה, כשהנאשם יושב על צמיגים כך שהיה בולט. כשהתקרב למקום הבחין במשהו חשוד הקשור לנאשם. הוא התבלט (ככל הנראה צריך להיות התביעה) עליו כחשוד וניגש למקום בו נמצא הנאשם. הנאשם קם מערימת הצמיגים ועל הקרקע מתחת לצמיגים נמצאה סכין פתוחה במצב לא מקובע (עמ' 4 שורה 28 - עמ' 5 שורה 4). בהמשך תיאר העד תיאור מפורט יותר, והוסיף כי עוד כשהיה ברכב הבחין בכך שהנאשם מכניס את ידיו לכיסים. הוא העיד: "אני זוכר התעסקות. אבל אני לא זוכר בדיוק מה הוא הוציא..." בהמשך עדותו, בעמ' 9 שורות 24, 25 תיאר העד כי ראה חפץ שנראה כסכין יוצא

עמוד 1

מהקפוצ'ון וכי התנועה של התעסקות היא שעוררה את חשדו. בעמ' 12 שורה 19, העיד כי זיהה "התעסקות". בזכ"ד שערך בסמוך לאירוע העד לא רשם שראה סכין אך ראה מה שחשד כי הוא סכין (עמ' 5 שורה 15 ואילך).

שושני העיד עוד כי לאחר שהורה לנאשם לקום, הנאשם ניסה להיטמע בין חבריו ולשנות את מראהו על ידי כך שהחליף או הסיר את כובעו (עמ' 8 שורה 19 ואילך, עמ' 13 שורות 15, 16)). הנאשם טען ההפך מכך והסביר בעדותו "אז הוצאתי את הכובע כדי שיראה אותי" (עמ' 19 שורה 6). אילו היה מדובר בחבישת כובע, ניתן היה לפרש את מעשי הנאשם כניסיון להסתתר. אולם דוקא הסרת הכובע וחשיפת ראשו, כשהוא עדיין לובש את הקפוצ'ון שלבש קודם לכן כך שניתן לזהותו בנקל, אינה נראית לי כמעשה שיש לפרש כניסיון של הנאשם להסתתר מפני השוטר. מה גם שבמקום נכחו מספר לא גדול של אנשים, כך שברור שהנאשם לא יכול היה להיעלם בין ההמון.

העד הוסיף כי במקום נמצאו כעשרה אנשים, אולם הנאשם היה מימנם כך שזיהויו וההגעה אליו היו קלים (פרוטוקול עמ' 9 שורה 8). כמו כן מסר כי הנאשם לבש קפוצ'ון (עמ' 5). באשר לנסיבות תפיסת סכין העיד שושני כי ניגש ישירות למקום, הנאשם קם ממערום של שני צמיגים שעליו ישב, והוא זיהה מיד את הסכין מתחת לצמיגים (עמ' 6 בראש העמוד).

באשר לתגובת הנאשם העיד שושני כי הנאשם אמר מיד כי הסכין אינו שלו אך לא הכחיש שישב במקום שישב (עמ' 6 שורה 25 ואילך - עמ' 7 שורות 1-7). העד ציטט מזיכרון הדברים שערך בסמוך לאירוע את תגובת הנאשם: "אתה צודק אני ישבתי שם הייתי עם כובע על הראש. הייתי לבד. אבל אני אומר לך אני בן אדם ישר ובחיים שלי לא הייתי בחקירה. זה לא שלי. אני לא יודע של מי זה" (פרוטוקול עמ' 7 שורות 5, 6). בעדותו בעמ' 6 שורה 26 ומטה העיד שושני לגבי תגובה של הנאשם ואמר דברים ברוח דומה אם כי לא זהים. אני מעדיפה את הדברים שכתב העד בזכ"ד כאמור בסמיכות זמנים לאירוע. על פי עדות שושני הנאשם הכחיש מיד כשנשאל את הקשר בינו לבין הסכין, אם כי לא הכחיש את העובדה שישב בסמוך למקום בו נמצא הסכין.

באירוע נכחו העד שושני ומלבדו שוטר בשם חנן פרץ ולדברי העד יתכן שגם חייל נוסף (עמ' 9 שורה 29).

ראיות ההגנה

הנאשם העיד בבית המשפט ותיאר את האירוע. הוא העיד כי נסע עם חבר ממסיבת יום הולדת ברמאללה, הגיע למקום האירוע בו היו 8-9 אנשים שהוא מכיר והם הזמינו אותו להצטרף אליהם לשתייה ואכילת פיצה. מספר דקות לאחר מכן הגיעה המשטרה. עשו חיפוש במקום שבו היו הנאשם וחבריו עומדים. שוטר מג"ב מצא את הסכין. מאחר שהוא היה הכי קרוב לסכין, לקחו אותו לחקירה במשטרה (עדותו הראשית של הנאשם בעמ' 17 לפרוטוקול).

קיימים מספר פערים בין תיאורו של השוטר לבין תיאורו של הנאשם: הנאשם טוען שעמד בין יתר חברי הקבוצה (עמ' 18 שורות 7, 8, 25-26, עמ' 21 שורה 14). בעוד השוטר שושני העיד כי הנאשם ישב במרחק מה מיתר האנשים (לעיל). הנאשם טען כי לא ראה כלל את הסכין במקום האירוע (עמ' 23 שורה 2) וכי לא נשאל על הקשר שלו לסכין במקום אלא רק בתחנת המשטרה (עמ' 22 שורה 14). זאת בניגוד לעדות שושני אשר התייחס, כאמור, לתגובת הנאשם ואף ציטט מהזכ"ד שערך. עוד העיד הנאשם כי הסכין לא נמצא על ידי השוטר שושני עצמו אלא על ידי שוטר מג"ב שהתלווה אליו. הנאשם תיאר מצב בו שוטר אחד, או קצין, מנהל את האירוע, מורה לנוכחים מה לעשות ואף מזכיר את הנאשם שאם יזוז ממקומו יירה בו כדור, ואילו שוטר מג"ב שנלווה אליו הוא שערך את החיפוש ומצא את הסכין (פרוטוקול עמ' 18 שורות 16-18, עמ' 20 שורות 2, 3, 8).

קיימות, איפוא, מספר סתירות בין התיאורים שמסרו הנאשם והשופט. קיים קושי להכריע ביניהן כיוון שאנשים רבים שנכחו במקום - שופט נוסף ומספר חברים של הנאשם - לא העידו. גם הזכ"ד שערך השופט בסמוך לזמן האירוע לא הוגש וזכרונו של השופט לא היה חד. עם זאת, בנוגע לעובדה המהותית ביותר, הקרבה בינו לבין מקום המצאות הסכין, הנאשם אישר את דברי השופט ולא הכחיש אותם בשום שלב (ראו עדות שושני לגבי תגובת הנאשם במקום, וכן עדות הנאשם בעמ' 18 שורות 25, 26).

לגבי מקום הימצאו של הנאשם בזמן הגעת המשטרה אני מעדיפה את עדות השופט אופיר שושני, לפיה הנאשם ישב על מערס צמיגים במרחק קטן מהקבוצה, על פני עדות הנאשם שטען כי עמד יחד עם חבריו. זאת משום שעדותו של שושני היתה עקבית ברורה וחד משמעית בעניין זה. יתר הנושאים אינם משפיעים על יריעת המחלוקת עצמה, שכן אין חשיבות לשאלה אם הסכין נמצא על ידי שושני או על ידי שופט שנלווה אליו ופעל בהנחייתו. עם זאת, אינני סבורה שניתן לזקוף את הבדלי הגרסאות לחובת הנאשם, ולראות בהן שקרי נאשם הפועלים לחובתו. זאת משני טעמים: ראשית, מאחר שהנאשם אישר עובדות המשמשות נגדו (קרבתו לסכין) וחלק ניכר מנקודות המחלוקת שהכחיש אינן מעלות ואינן מורידות, כך שלא ניתן למצוא בגרסת הנאשם קו עקבי של הרחקת עצמו מן העובדות המפלילות. שנית, כפי שציינתי לעיל, רב רובם של עדי הראיה לאירוע, מטעם התביעה ומטעם ההגנה, לא העידו, ולא הוגש תיאור האירוע מזמן אמת או סמוך לכך. הדבר מקשה על קביעת ממצאים ועל כן אינני מוצאת לנכון לקבוע אלא את הממצאים החיוניים לצורך הדיון ולא מעבר לכך.

דין ומסקנות

אני מקבלת באופן עקרוני את עדותו של העד אופיר שושני ומאמינה לעד. עם זאת, העדות נמסרה זמן רב לאחר האירוע, זכרונו של העד לא היה חד לגבי חלק ניכר מהעובדות וריענון זכרונו היה חלקי בלבד. מעדותו של העד שתוארה לעיל בפירוט עולה כי הוא לא ראה סכין בידי הנאשם. העד תיאר מספר פעמים את ה"התעסקות" של הנאשם אשר עוררה את תשומת ליבו. בחלק מהתיאורים שמסר, אך לא בכולם, תיאר חפץ הנראה כסכין, אך לא טען שראה סכין ממש. באותו אירוע נתפסו גם סמים על ידי שופט אחר ומעורב אחר (עמ' 5 שורה 1). כך שלא ברור אם חשדו המקורי של העד וההתעסקות שעוררה את חשדו לא התאימו מלכתחילה דוקא לחשד לעבירת סמים. גם נסיבות האירוע - התקהלות של מספר אנשים, שתיה בשעת לפנות בוקר, סביר להניח שהחשד העיקרי המתעורר הוא לעבירות סמים.

הנסיבות האובייקטיביות אינן תומכות בכך שהנאשם החזיק בסכין בכיסו, שכן מדובר בסכין שהיתה על פי העדויות פתוחה ולא מקובעת, שהוחזקה על ידי הנאשם, על פי הנתען, בכיס הקפוצ'ון שלו. החזקת סכין בצורה כזו מסוכנת ועלולה בקלות רבה לפגוע במי שמחזיק בסכין, על גופו וללא הגנה. אין מחלוקת על כך שהנאשם לבש קפוצ'ון. שושני לא ידע לתאר את סוג הקפוצ'ון והכיסים, אך הנאשם טען כי מדובר בבגד בעל כיסים קטנים בשני הצדדים שאפילו קופסת סיגריה אינה יכולה להיכנס אליו (עמ' 23 שורות 16, 17). האפשרות שהנאשם החזיק בכיס כזה בסכין הפתוח אינה סבירה. ובאשר לאפשרות שהסכין היתה מקופלת כשהיתה בכיסו של הנאשם, התביעה לא טענה לכך וגם אין זה סביר שהנאשם יחזיק בסכין מקופל ודוקא עם הגעת המשטרה יפתח אותו.

ב"כ הנאשם טען למחדלי חקירה שונים שהתקיימו במקרה זה.

בדיקת טביעות אצבע על גבי הסכין היתה עשויה להכריע את התיק לכאן או לכאן, אין מדובר בבדיקה חריגה או יקרה במיוחד, והעובדה שלא בוצעה בדיקה כזו אכן פגעה במערך הראיות בתיק.

באשר לטענות למחדלי חקירה נוספים יש להביא בחשבון שהאירוע התרחש ב"שטח בי". עדי התביעה העידו כי היה צורך לסיים את האירוע במהירות בשל הסכנה הנובעת מאופי המקום ונחיתותם המספרית של השוטרים - שניים או שלושה בלבד, לעומת קרוב לעשרה מעורבים אחרים. (ראו עדות אופיר שושני בראש עמ' 6 ובעמ' 11 שורות 14, 15; עדות מאיר וענונו עמ' 16 שורות 5-7). בנסיבות אלו ניתן לקבל את העובדה שלא נחקרו חבריו של הנאשם שנכחו במקום ואין לראות בכך מחדל חקירה הפועל לחובת המאשימה. אולם גם אם ניתן למצוא הסבר להתנהלות המשטרה, נותרת בעינה העובדה שכל הנוכחים במקום מלבד הנאשם לא נחקרו באשר לאפשרות שהם החזיקו בסכין.

המצב שונה בכל הנוגע לחקירת השוטר או השוטרים הנוספים שהשתתפו באירוע. היה מקום לחקור ולגבות הודעות גם מהשוטרים האחרים שנכחו במקום. אמנם אופיר שושני העיד וחזר מספר פעמים על כך שהוא עצמו הבחין במעשיו של הנאשם, בעוד השוטר הנוסף, חנן, פנה לעניין אחר ב"כ הנאשם אף טען, כאמור, כי באותו אירוע נמצאו גם סמים, וככל הנראה נושא זה טופל על ידי השוטר חנן. (ראו עמ' 6 שורה 21, עמ' 11 שורה 14). מכאן עולה שהשוטר אופיר הוא היחיד שהבחין במעשיו של הנאשם, ובנסיבות אלו ניתן להניח שלעדויות השוטרים הנוספים לא היתה תרומה של ממש לטענה בדבר הימצאות הסכין בידי הנאשם. עם זאת הנוכחים הנוספים יכולים לשפוך אור על האירוע כולו, להוסיף זוויות ראייה שונות ולהעיד באופן שיחזק או יחליש באופן כללי את אמינות הראיות הקיימות. כך שהעובדה שהמשטרה נמנעה מחקירת כל השוטרים שנכחו באירוע מהווה אכן מחדל, אם כי משקלו מוגבל.

מכל האמור עולה כי קיים אמנם חשד של ממש לכך שהנאשם החזיק בסכין, נוכח עדות השוטר שושני והימצאות הסכין בסמוך למקום ישיבתו של הנאשם. עם זאת, הסכין נמצאה בסמוך לפנצ'ריה. במקום נמצאו צמיגים וקיימת אפשרות סבירה שהסכין קשורה לעובדי המקום ולא לנאשם. לא נשללה גם האפשרות שהסכין שייך לאחד מחבריו של הנאשם, אשר כלל לא נחקרו על כך. ולחבריו שנכחו בו. האירוע התרחש לפנות בוקר. אמנם היתה במקום תאורה וכן אורות של הרכב, אך הדבר אינו דומה לאור יום. לא ניתן לשלול אפשרות שהסכין נמצא במקום עוד לפני הגעת הנאשם, בין שנשכח על ידי עובדי הפנצ'ריה בין בנסיבות אחרות. לנוכח כל האמור אני סבורה שהעבירה המיוחסת לנאשם לא הוכחה מעבר לספק סביר, ואני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ו, 15 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים